

Ești tu?

Daniel Vișan-Dimitriu

Nu știu cum ai făcut, ce mi-ai trimis,
de m-am oprit pe loc și te-am privit
cu ochii mari, încremenit, uimit,
căci nu puteam să cred: erai un vis?

Veniseși din legende, dintr-un mit,
să îmi transformi cuvintele în vers,
să îmi oprești plictisitorul mers
și să-mi trimiți mesajul: "Ești iubit!"?

Sau chiar erai iubirea ce-o aștept,
aceea pentru care-s pregătit
să umplu locul gol ce-l am în piept?

Ești, oare, tu, aceea ce-am iubit
în viețile în care, pe nedrept,
am fost îndepărtat și pedepsit?